

Nevrologisk stormønstring

På 27. året møttes nærmere 150 nevrologer til faglig seminar fem dager til ende under Nevrodagene.

– Hjernesykdommer prioriteres, påpeker nevrologene Anne Hege Aamodt og Hanne F. Harbo. Foto Lisbet T. Kongsvik

Nevrodagene er den største nasjonale nevrologikonferansen i Norge og arrangeres årlig av styret i Norsk nevrologisk forening. Her treffes kolleger fra hele landet til faglige og sosiale treff i løpet av de fem dagene konferansen varer.

Faglig oppdatering

– Vi inviterer sentrale fagpersoner til å holde «state of the art»- og «klinikk og praksis»-forelesninger. I år var blant annet stamcellebehandling, nevroonkologi, ALS og Parkinsons sykdom blant temaene. Flere norske nevrologiske forskningsresultater ble presentert som frie foredrag og posterpresentasjoner. De beste blant disse blir kåret i løpet av seminaret. Vi har en årlig kasuistikk-konkurranse som alltid skaper en knivskarp konkurranse mellom sykehusene. I tillegg blir det gitt ut en del priser; blant annet Monrad-Krohns pris for nevrologisk forskning og en rekke firmastøttede forskningspriser, forteller leder i Norsk nevrologisk forening Anne Hege Aamodt.

Nevrodagene har godt oppmøte. På dagene der MS og hjerneslag er hovedtema, pleier det å være 150 møtedeltakere, de andre dagene varierer antall deltakere mellom 100 og 150.

Hjernesykdommer må prioriteres

– Ca. 30 prosent av den norske befolkning vil i løpet av livet få skade eller sykdom i nervesystemet. Med økende alder i befolkningen vil flere rammes. Helsetapet er ofte stort ved

nevrologisk sykdom, det er derfor et viktig kriterium for prioritering, sier nevrolog og leder av Hjerneverket Hanne F. Harbo.

– Sykdom i hjerne, ryggmarg og nerver er den viktigste årsak sykdom i den vestlige verden. Hjernesykdommer koster samfunnet like mye som hjerte- og karsykdommer, kreft og diabetes tilsammen. Til tross for det er bevilgningene mye mindre. Sykdommer i nervesystemet kan forebygges og behandles, men da trengs det økte ressurser og målrettet satsing påpeker Harbo.

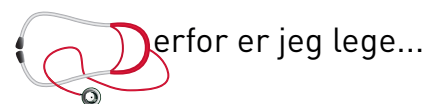
Hjerneverket

Hjerneverket ønsker å videreutvikle en felles satsing på interessepolitisk arbeid for å fremme nevrofeltet i Norge, og være kontaktpunkt både nasjonalt og internasjonalt. Rådet ønsker å fremme diagnostikk, behandling, forebygging og rehabilitering samt fremme forskning på nevrofeltet. Informasjon rettet mot samfunnet, offentlige myndigheter, helsepersonell, pasienter, brukere og pårørende er også en viktig oppgave for Hjerneverket.

– Vi arbeider for at mennesker med sykdommer i nervesystemet skal få best mulig vilkår i Norge, sier Harbo.

Lisbet T. Kongsvik

lisbet.kongsvik@legeforeningen.no
Samfunnspolitisk avdeling

Fengselslege på Ila

De siste 13 årene har jeg vært fengselslege på Ila. Jeg er fastlege i Bærum og ble headhunnet til jobben i fengselet, en jobb ingen da ville ha. Jeg var usikker på om jeg torde ta den. Jeg hadde vært på sykebesøk der og ble temmelig preget av alle låste dører jeg måtte gjennom og trappene ned til sikkerhetsavdelingen, som ble kjent etter terrorhandlingen på Utøya.

Jeg var nysgjerrig på å være lege for innsatte som hadde gjort svært alvorlig kriminalitet. Det var en side av samfunnet jeg hadde lite erfaring med. Da jeg var lege i Botswana på 1980-tallet, var en av oppgavene å se til innsatte i landsbyfengselet. Deres forbrytelser var tyveri og mindre kriminalitet. Straffen var pisceslag og fengsel.

Tanken på å bli lege kom etter at jeg var innlagt på Bærum sykehus sommeren 1965 etter en mopedulykke. Jeg gikk glipp av Rolling Stones-konserten på Sjølyst, men fikk høre rocken gjennom de åpne vinduene på timanns-rommet.

Jeg studerte i Dublin der jeg traff kona mi, Harriet. De fire årene etter sykehusturnus arbeidet vi som distriktsleger i Vesterålen. Det var slitsomt, krevende og svært lærerikt. Det var ingen andre til å løse oppgavene enn oss. Møtet med det direkte, konfronterende vesterålske lynnet kunne være like krevende som det å arbeide under den afrikanske himmel med mennesker med et annet språk, hudfarge og kultur. Begge deler krever fleksibilitet, toleranse og respekt for den man møter.

Samtidig må man føle seg trygg nok til å stå for sine beslutninger og valg. Dette er egenskaper som man må ta i bruk i møte med innsatte som man vet har utført de mest opprørende handlinger.

Bjarne Haukeland

Fastlege og fengselslege Ila
Tanum legesenter, Bærum

Se videointervju her:
legeforeningen.no/derfor